WEEKBLAD
PEP
Nr. 50 11 dec. 1965
35 ct. p. w. losse nrs. 45 ct.

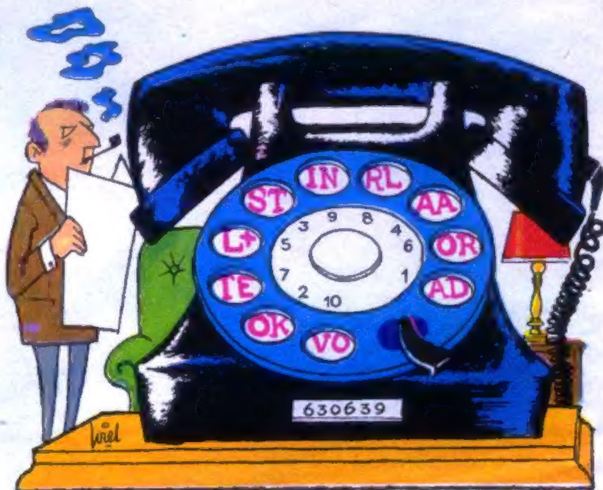

ALLE ZEILEN BIJ

ZIE OOK
PAGINA 16 - 17

NOGAL WIEDES ? $^{(a-c)}$ ^{3}xz 3

PRIJSPUZZEL TELEFONADE

Dit is geen gewoon telefoontoestel. Onder de kiesschijf zie je letters staan. Bovendien zie je òp de kiesschijf een donkerrode vlek, die mee gaat draaien als je de nummers draait. Wanneer je nu het cijfer één draait, gaat die vlek één vakje verder en maakt de letters VO onzichtbaar. Schrijf die letters op en ga nu zelf verder met de cijfers 2 t/m 10 en noteer de bedekte letters. Gemakkelijk? Dat dacht je maar! De letters in de goede volgorde vormen namelijk een tekst, waarin, zoals je nu al ziet, een plusteken staat.
Schrijf die tekst op een briefkaart en stuur deze vóór 16 december naar Redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 50.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; 10 tweede prijzen: een badmintonspel; 10 derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

OPLOSSING

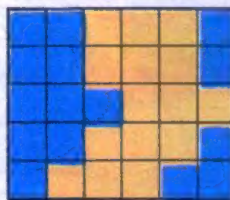
PRIJSVRAAG NR. 48:
METSELMUURTJE

B E E M S T E R
M E E S T E R
E E R S T E
T R E E S
T E E R
E E R
R E
R E E
R E D E
R E D E N
E E N D E R
V E E N D E R
D E V E N T E R

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 43 ZIJN:

1e prijs: Job Bout, Doelweg 38, Tholen. 2e prijs: Martha Rodenburg, Opheusden; Jan Dirk Boelman, Beerta; Beppie de Goederen, Rotterdam; Carin de Vroome, Eindhoven; Henkie Witzand, Almelo; Kinderen Werkman, Slochteren; Jeffrey Alt, Den Helder; Joke Sonneveld, Den Haag; Peter Delpeut, Vianen; Thea Menius, Rimburg Ubach over Worms. 3e prijs: Anton Kwant, Nieuwlande; Alie Scharphof, Nijverdal; Koos Stofkoper, Amsterdam; Henk Fleskes, Zevenaar; Anny Tijssen, Oeffelt; Jan Lagerwaard, Panningen; Jan Stellingwerff, Oudega 36 H.O. Friesland; Willie Roos, Dronten; Richard Verwer, Westzaan; Dineke v. Ree, Doorn.

RANGSCHIKKEN

BERAAD
GEGOED
REISDE
HUURDE
BEDERF

Schrijf deze woorden van links naar rechts in het schema. Je moet daarbij de volgorde zó verwisselen, dat je in de gele vakjes, regel voor regel, een uitdrukking kunt lezen.

VERBORGEN CIJFERS

AB + C + B = BDD

In deze rekenpuzzel zijn de cijfers vervangen door letters. Gelijke letters zijn gelijke cijfers. Probeer eens de cijfers te vinden die in plaats van de letters kunnen staan.

OPLOSSINGEN

RANGSCHIKKEN
De uitdrukking luidt: Goede raad is duur.

VERBORGEN CIJFERS
91 + 8 + 1 = 100

KRUISWOORDSTER
1-4 wrok; 1-5 wals; 2-3 wrak; 2-6 wolk; 4-5 klas; 6-3 kalk.

DIAMANTJE
P C
P A A R
P A N D E N
C A D E A U
R E A L
N U

DIAMANTJE

In dit diamantje kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts dezelfde woorden invullen. Het cijfer tussen de haakjes betekent dat het woord van boven naar beneden moet worden ingevuld. Dit is de betekenis:

1 (5) Pelotonscommandant (afk.)
3 (3) twee
5 (1) huizen
7 (2) presentje
8 (4) Spaanse voetbalclub
9 (6) op dit moment

KRUISWOORDSTER

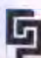

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn 'n woord van vier letters invullen. Hieronder vind je de omschrijvingen.

1—4 opeengehoopte haatgevoelens
1—5 dans in driekwartsmaat
2—3 vervallen schip
2—6 massa zwevende waterdruppels
4—5 schoollokaal
6—3 wit soort gesteente

OSCAR

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 35 ct. per week of ƒ 4,55 per 13 nummers (Giro 330021). Losse nummers 45 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 18,20 per jaar. **Overig buitenland:** ƒ 28,60 per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

Dat moet ik PEP schrijven

Brieven voor deze rubriek kunnen worden gericht aan PEP, Postbus 497, A'dam. In de linkerbovenhoek vermelden: PEPPOST.

NOU NOU!

In PEP 41 staat dat de heer Albert Colijn bijna overreden was door een bromfiets. Hij heeft geluk gehad dat ik niet op die brommer zat. Want ik had hem wèl overreden! Iemand die beweert dat een brommer een knalding is, is gek!

A. Hoekman, Enschede

RAPPORT VAN PEP

Als ik leraar was en voor PEP een rapport moest maken, zouden daarop de volgende aanmerkingen staan: Zeer goed gewerkt, de vorderingen in alle verhalen zijn goed. Ik moet ook nog even zeggen dat ik het volkomen met Albert Colijn uit Heerlen eens ben!

Jan Smallegange, Arnhem

GEACHTE PEP

Met veel genoegen lees ik altijd uw blad dat, alle kritiek ten spijt, ontegenzeggelijk tegemoet komt aan de smaak van het grootste deel van het jeugdige publiek waartoe het zich richt.
Elke week echter zie ik teleurgesteld dat de in de tekeningen gebrachte kleuren over de lijnen heen lopen, er niet mee samenvallen. Natuurlijk valt dit niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie, maar ik vraag me af of u er niet eens bij de drukker op aan kunt dringen de kleuren wat zorgvuldiger in te brengen. Of is dat niet mogelijk? Bij voorbaat dank voor uw reactie.

L. P. Kindt, Den Haag

Doen we iedere week.

VIJFENZEVENTIG CENT

Ik heb alleen maar lof voor uw blad want PEP is de laatste tijd geweldig vooruit gegaan. In het begin waren het nog allemaal kinderachtige verhaaltjes, maar nu kan PEP al concurreren met een blad dat 75 cent kost. Alleen zou ik nog willen zien, dat Michel Vaillant en Dan Cooper samen in het blad zouden komen.

Jan Cramer, Rotterdam

BLITS

Ik ben een meisje, maar ik lees PEP maar wat graag! De Beatles op de achterkant van PEP vond ik „blits"! Komen de Rolling Stones ook nog aan de beurt? Ga zo door, PEP, want u bent geweldig.

Joke Horstman, Amsterdam

WIE?

Ik ben vijftien jaar en lees PEP maar wat graag! PEP heeft goede verhalen. Vooral de PEP-platen vind ik machtig! Ik neem ze mee naar school, daar hangen ze aan het prikbord in de klas. Wie maakt deze platen?

Hans Holleboom, Utrecht

*

PEP-platen worden door verscheidene tekenaars gemaakt, ook door buitenlandse. Om je een paar namen te noemen: Hans Kresse, Thijs Postma en R. v. d. Bos.

PAPA

Ik vind PEP een prettig jeugdblad. Bij ons thuis kibbelen we altijd om PEP. Dan zegt Mama: „Geef maar hier." Dan zeggen wij „OH?!" „Niks ervan," zegt Mama. Later krijgt Papa hem. Dan wij pas!

Frans en Freetje Feijaerts, Hoogerheide, (N.-B.)

TELEGRAM

ik vind pep machtig — stop — gaat sterk vooruit — stop — mick tangy, toenga, blake en mortimer, michel vaillant, dan cooper machtig goed — stop — zizanion, luke zeer leuk — stop — spaghetti, flippie flink, arendsoog, ton en tineke aardig — stop — mick tangy fantastisch goed getekend — stop — ga zo door — stop — dat moet ik pep schrijven heel leuke rubriek — stop — pepplaat goed — stop — groeten van

Herbert Kansen, Den Haag

PLOEBOSKI BOERO

Ik vind de verhalen van Mick Tangy knettergoed en spannend. En ook Lucky Luke. Michel Vaillant vind ik niks aan. De puzzels moeten er ook maar uit. Spaghetti vind ik heel goed, maar die chauffeur die telkens zegt „Ploeboski Boero" vind ik gek. Wij zeggen toch ook niet steeds hetzelfde woord! Verder vind ik PEP een goed blad.

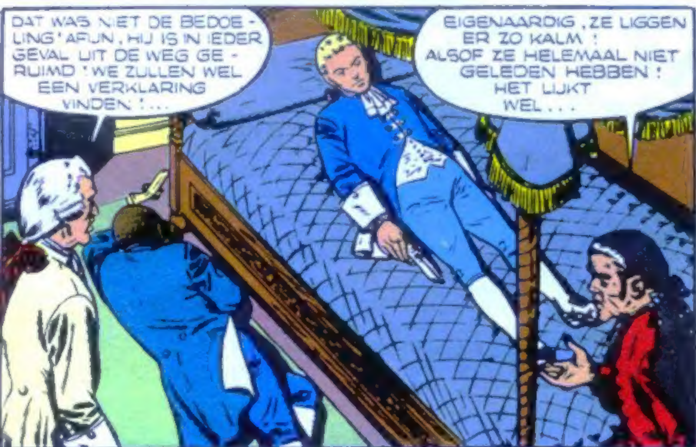
Wim van de Heyden, Nijmegen

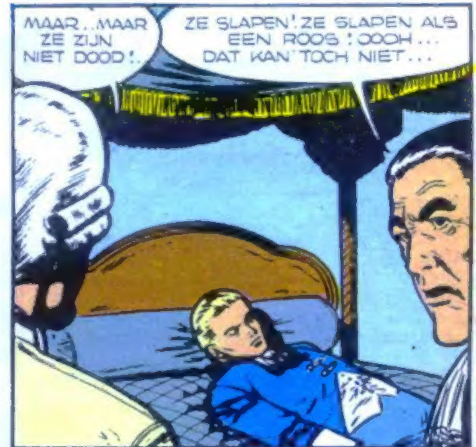

door
J. M. CHARLIER
en
V. HUBINON

DE ZOON VAN

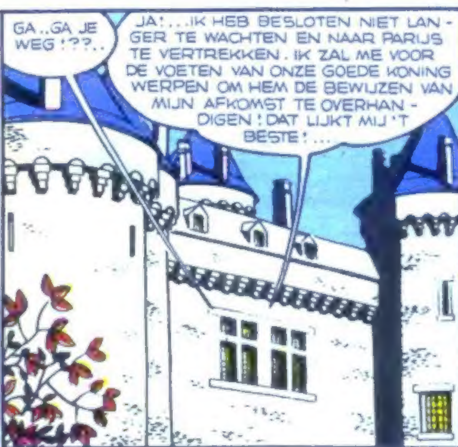

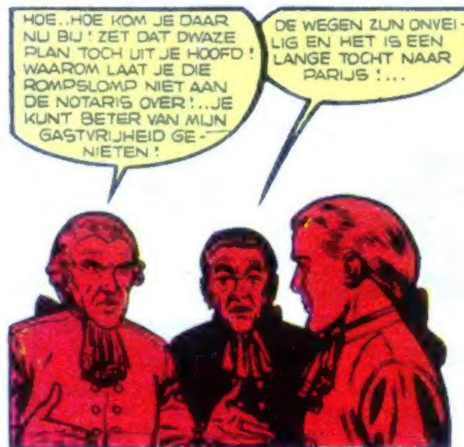

ROODBAARD

Op verzoek van Lenoir heeft Margut, de gifmenger, een vergift samengesteld dat de graaf van Argout in de wijn doet die voor Erik en Baba is bestemd. Erik en Baba drinken van de wijn, maar het gif heeft geen uitwerking.

JA!... MAAR ONDERTUSSEN ONTSNAPT MIJN NEEF MET DIE ELLENDIGE PAPIEREN! ALS HIJ IN PARIJS AANKOMT, STAAT ER ONS WAT TE WACHTEN!... DAN ZAL UITKOMEN DAT WIJ DIE PAPIEREN VERVALST HEBBEN!...
UW NEEF ZAL NOOIT IN PARIJS AANKOMEN!... IK ZAL DAT VERHINDEREN! DE WEG NAAR PARIJS IS LANG! HAHA!...
ACH ZO, WILLEN DE HEREN MIJ TEGENHOUDEN! MAAR GOED DAT IK DIE TWEE BANDIETEN GEVOLGD EN AFGELUISTERD HEB!... VERDRAAID! GEEN WONDER DAT ZE VANMORGEN ZO GESCHROKKEN EN OPGEWONDEN WAREN!...
DUS DE ELLENDELINGEN HEBBEN ONS WILLEN VERGIFTIGEN! DAT VERKLAART METEEN WAAROM BABA DIE FLES WIJN GEKREGEN HEEFT, NAMENS MIJ ZOGENAAMD!... MAAR HOE KOMT HET DAN DAT WE NOG IN LEVEN ZIJN?
WE ZIJN GE'EED, E'IK! DE PAA'DEN ZIJN GEZADELD, WE KUNNEN VE'T'EKKEN!
WE GAAN METEEN WEG! WE KUNNEN HIER GEEN MINUUT LANGER BLIJVEN! MIJN NEEF MOCHT EENS VAN GEDACHTEN VERANDEREN EN ONS TEGEN WILLEN HOUDEN!...
OP DAT MOMENT, IN DE STAL...
HA..HA..HA! DIT IS VAST EEN VOORPROEFJE! DE ZADELRIEM ZAL HET NIET LANG UITHOUDEN... EN ALS DIE ERIK DE MONTFORT OP DE GROND TUIMELT, LOOPT HIJ EEN GOEDE KANS Z'N NEK TE BREKEN!

© 1965 Dargaud

NEEM JE GEEN AFSCHEID VAN MIJNHEE' A'GOUT E'IK?...
NEE, DAT IS NIET NODIG! HIJ IS IN STAAT OM DE VALBRUG VOOR ONZE NEUS OP TE HALEN!... WE HEBBEN GEEN MINUUT MEER TE VERLIEZEN!...
EN EVEN LATER..
MAAR ZE..ZE GAAN ER VANDOOR!..HÉ! **HOUD ZE TEGEN!**
VOORUIT, BABA!..WE ZIJN ONTDEKT! GEEF DE SPOREN!... LATEN WE HOPEN DAT WE GEEN TIJD VERLIEZEN MET HET ZOEKEN NAAR DRIEPOOT!...
MAAR DEZE VOLHARDT NOG ALTIJD IN ZIJN BEWAKING VAN HET KASTEEL EN...
ERIK!..BABA!..ZE LEVEN NOG!
NATUURLIJK! IS DAT ZO VERWONDERLIJK?
DROMMELS! IK KRIJG DE INDRUK DAT IK JE HET LEVEN GERED HEB, JONGEN!... HEEL TOEVALLIG HEB IK EEN JOCHIE ONTMOET DAT DAT GIF OP HET KASTEEL GING AFLEVEREN!...
HIJ WERD AFGEROST DOOR EEN STELLETJE DEUGNIETEN! DAAR HEB IK HEM VAN GERED, EN TOEN HEB IK ALLE MOGELIJKE MOEITE GEDAAN OM DAT FLESJE VAN HEM TE KRIJGEN! HET FEIT DAT JE NOG LEEFT, WIL ZEGGEN DAT 'T GELUKT IS!...

WORDT VERVOLGD

Saint-Hélier heeft van de commandant op zijn kop gekregen voor roekeloos vliegen. Hij krijgt tien dagen licht en is er erg blij mee.

een avontuur van

MICK TANGY

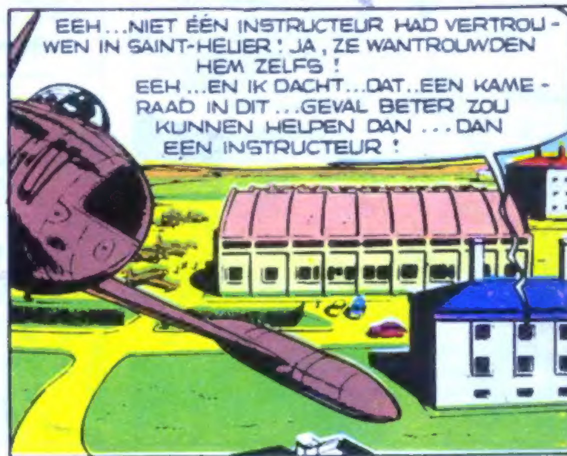

TEKST:
J.M.CHARLIER

TEK.
A.UDERZO

eerherstel voor een lafaard

HE, ZIE JE DAT! JIJ MOET AL WEER MET SAINT-HELIER VLIEGEN! JULLIE LIJKEN WEL EEN SIAMESE TWEELING! ALTIJD BIJ ELKAAR! EN MIJ LAAT JE IN DE STEEK!

NEE, OUWE JONGEN! JE WEET BEST WAAROM WIJ STEEDS BIJ ELKAAR ZIJN! IK MOET NOG IEDERE DAG MIJN G.D.[1] DOEN!

(1) VERKENNERSUITDRUKKING: GOEDE DAAD!

EN JIJ KUNT ME ZELFS HELPEN. TIJDENS EEN SOLOVLUCHT DOET SAINT-HELIER 'T PRIMA, MAAR ZO GAUW HIJ FORMATIE VLIEGT..

© 1965 Dargaud

WE MOETEN HEM VAN DIE PANIEKSTEMMING AFHELPEN. EN DAT KUNNEN WE ALLEEN ALS WE HEM SAMEN ONDER HANDEN NEMEN...

JA! EN DAN ZEKER MET Z'N DRIEËN NAAR BENEDEN DUVELEN. MAAR GOED. IK DOE MEE.

EVEN LATER...

IS DAT DUIDELIJK, SAINT-HELIER? JIJ LEIDT DEZE FORMATIE! IK ZORG ERVOOR DAT WE STEEDS 'N STUKJE DICHTER BIJ ELKAAR KOMEN...

BE...BEGREPEN!

DROMMELS! HIJ IS VERSCHRIKKELIJK NERVEUS! ALLEEN AL HET IDEE IN FORMATIE TE VLIEGEN MAAKT 'M BANG.

TANGY HEEFT ZIJN CANOPY GESLOTEN, MAAR...

WAAROM ONTSTEEKT SAINT-HELIER ZIJN REACTOREN NIET? EN WAT SNUFFELT HIJ NU NOG IN Z'N COCKPIT..?

HALLO..HALLO...ZOELOE TANGO, HIER ZOELOE COCA..HALLO! VERDRAAID! ANTWOORD, EZELSVEULEN!

DONDERS! HIJ HEEFT NIET EENS ZIJN RADIO INGESCHAKELD! IK ZAL 'M 'NS LEREN!

TANGY SCHAKELT DE REACTOREN UIT EN OPENT Z'N CANOPY. DRIFTIG LOOPT HIJ NAAR DE T33 VAN ST. HELIER.

SAINT-HELIER! WAT BEZIELT JE?

WAT IS ER MET JE? BEN JE ZIEK!?

JA! ZIEK VAN ANGST! IK KAN NIET MEER, BEGRIJP JE! IK HEB ER GENOEG VAN!!! 'T IS AFGELOPEN! IK STOP!!!

OH, JA?!

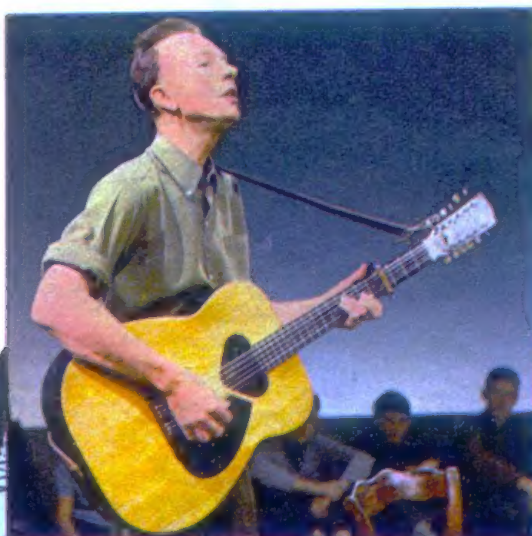
PETS!

WORDT VERVOLGD

Oud Geluid in nieuwe stijl

Rechts: De Engelse zanger Donovan, die dichter van beroep is en o.a. bekend werd door „Universal Soldier". Links: Een van de topmensen van de oudere generatie folk-singers: Pete Seeger.

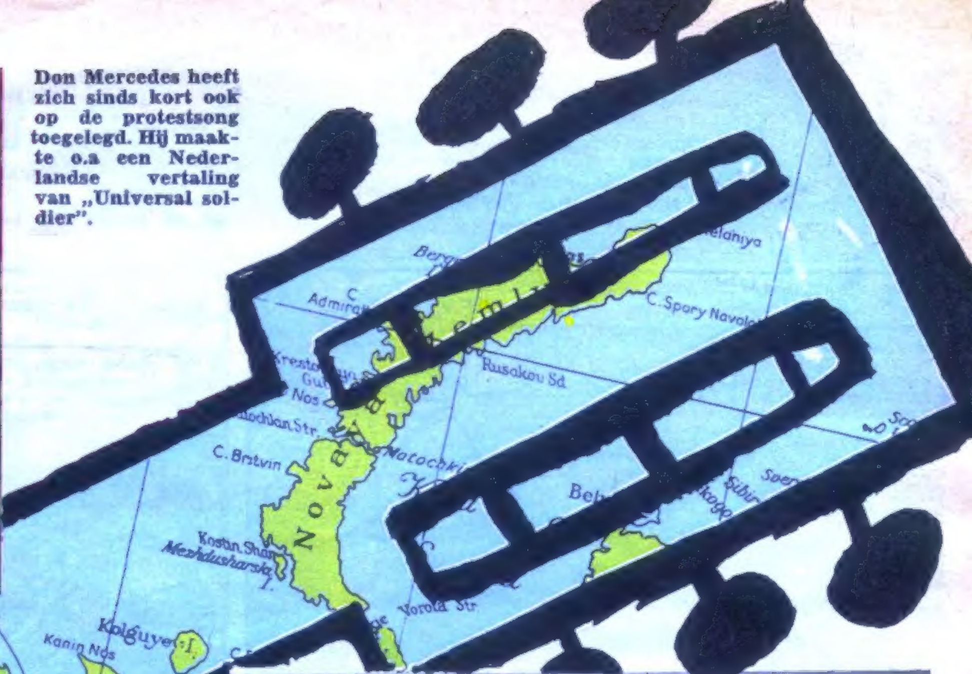
Volksliedjes veroveren de wereld

Zangeres Joan Baez stamt uit een Mexicaans-Ierse familie en groeide in New York op. Haar repertoire bestaat uit: balladen, blues en folksongs. Voor een van haar platen kreeg zij 'n Edison.

Don Mercedes heeft zich sinds kort ook op de protestsong toegelegd. Hij maakte o.a een Nederlandse vertaling van „Universal soldier".

Sonny Bono en Cher LaPierre vormen samen het duo Sonny and Cher. Ze wonen in Amerika. Hun bekendste hits zijn „I got you babe" en „Baby don't go". Cher is 19 jaar en Sonny 25.

Een van de grootste van de huidige zangers van volksliedjes is de Amerikaan Bobby Dylon. Bobby, die onder meer optrad in de New York City's Town Hall, de Carnegie Hall en de Philharmonic Hall noemt zichzelf: zanger, componist, dichter en humorist.

MET een uitbundige hoeveelheid lawaai hebben „kevers", „rollende stenen", „vogels", en hoe al die andere groepen ook mogen heten, de afgelopen jaren een hechte beatburcht in elkaar getimmerd. Elke aanval er op werd met veel gerammel en gezwaai van gitaren afgeslagen. De burcht leek onneembaar. En toen kwam Pete Seeger, een lange magere man met een vooruitstekende adamsappel, een lange banjo, een onverwoestbaar enthousiasme en rossig haar. Hij sloeg de eerste bres in de muren met een zo simpel wapen, dat de beaters het waarschijnlijk volkomen over het hoofd hebben gezien: het volksliedje. „Where have all the flowers gone" schreef Pete Seeger en Marlene Dietrich bracht het regelrecht naar de top van de hitparade; „If I had a hammer" schreef Pete Seeger en Trini Lopez zorgde voor een duizelingwekkende verkoop van dit plaatje. Toen kwam Bob Dylan, 24 jaar oud, met „Blowin' in the wind", met „Mr. Tambourin man" en met het bijna zes minuten durende „Like a rolling stone": toppers van het zuiverste water. Uit Engeland, of liever uit Glasgow, Schotland, kwam Donovan zijn bijdrage leveren in de aanval op het beat-gebouw met „Universal soldier" en „Colours" en het gebouw schudde op zijn grondvesten. Toen ook de Amerikaanse Edisonwinnares Joan Baez zich bij de volkszangers aansloot en het duo Sonny en Cher met „I got you, babe", leek de titel van de laatste Beatle-film bijzonder goed gekozen: HELP! Ook Nederland doet mee aan het grote „folk"gebeuren. Zowel Don Mercedes als Boudewijn de Groot brengen een Nederlandse vertaling van Donovans „Universal soldier".

Het volkslied is een van de oudste muziekvormen. Het verhaalt van bepaalde gebeurtenissen („Tresher" van Seeger, de atoomonderzeeboot die in de oceaan verdween en nooit meer boven kwam), maar kan ook een aanklacht zijn („What colour is a man" van Donovan: Als je huidkleur rood is, verlies je je land; als je zwart bent, zul je nooit vrij zijn). En misschien wordt ooit een volksliedje geschreven dat verhaalt van de ondergang van de beat. Al zal dat nog wel even duren...

door TABARY

Zwier besluit zich gevangen te laten nemen in de plaats van de vader van het huilende meisje. Als hij in het dorp komt, wordt hij prompt ingerekend.

Zwier

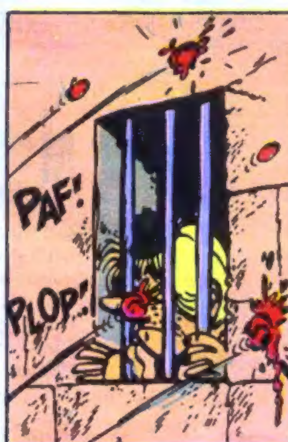

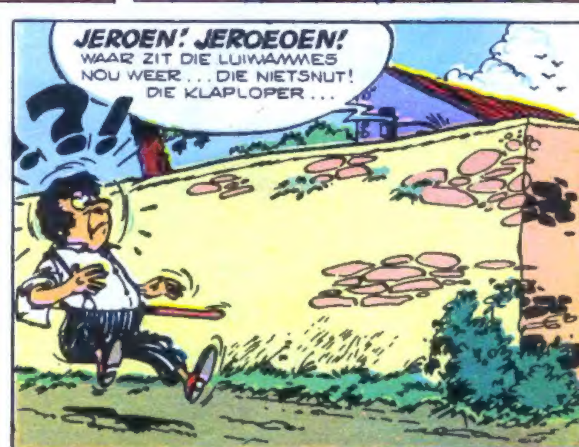

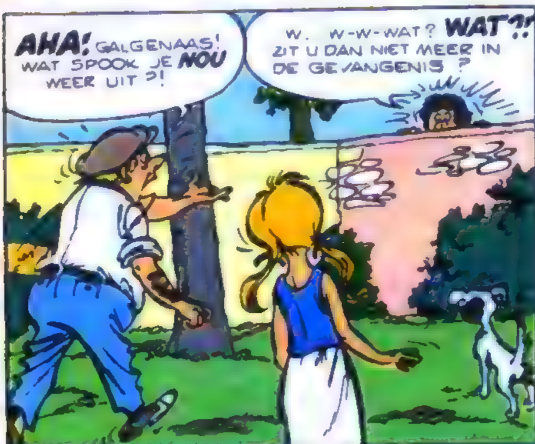
INTUSSEN....

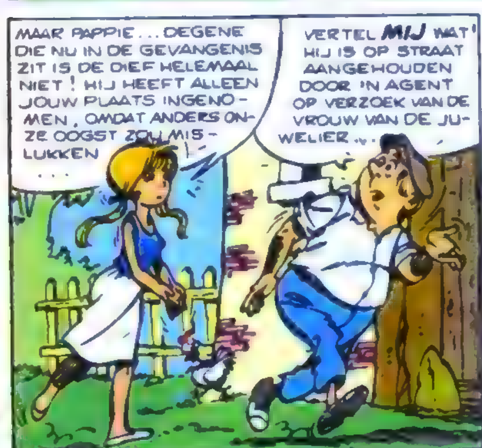

de Zwerver

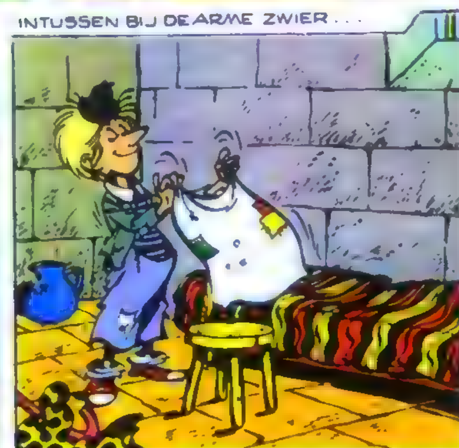

© 1965 Dargaud

WORDT VERVOLGD

door
AIDANS

TOENGA EN DE

ONDERTUSSEN PROBEREN TOENGA EN NOEN AAN DE WOESTE RODE MANNEN TE ONTKOMEN. DE REGEN KLETTERT OP HEN NEER.

ARAM HAD AL HIER MOETEN ZIJN ' NOEN VREEST HET ERGSTE !...

OH! TOENGA! PAS OP!

EN OP HET MOMENT DAT DE RODE MANNEN HET MEER BEREIKEN ...

PLONS!

LUISTER ' ZE MOETEN ZICH DAAR ERGENS VERBORGEN HOUDEN ! ...

PLOTSELING

VOOR DE WOESTELINGEN BESEFFEN WAT ER GEBEURT, STORT HET MONSTER ZICH MET OPENGESPERDE MUIL NAAR VOREN !...

DE BEER VALT DE RODE MANNEN AAN ' ...

DAAR ! EEN OPENING IN DE ROTSWAND ' ..

EEN ONDERAARDSE RIVIER DIE HET MEER VAN WATER VOORZIET ...

TOENGA, KIJK ! DE RODE MANNEN HEBBEN DE BEER OVERWONNEN ! WAT ZOUDEN ZE NU VAN PLAN ZIJN ? ...

RODE MANNEN

Toenga en Noen zijn aan de Rode Mannen ontkomen. Maar dezen zetten terstond de achtervolging in ....

© 1965 Editions Lombard

WORDT VERVOLGD.

BLAKE en MORTIMER in HET

Blake en Mortimer hebben bezoek van politie-inspecteur Kendall. Ondertussen brengt de post een vreemde brief van . . . Septimus!

Septimus! Ongelooflijk!

Weet je zeker dat dit zijn handschrift is?

Absoluut! Ik vergis me niet.

Wat gaan jullie doen?

Ernaar toe! Wat dacht je?

Misschien is het een valstrik . . . .

Waarschijnlijk! Maar ik waag 't er op.

Wie zegt dat Septimus uit eigen beweging dit briefje schreef?

Als hij ertoe gedwongen werd, is er des te meer reden om te gaan!

Blake heeft gelijk

Goed! Maar dan gaan we met man en macht...

Nee, dan is onze kans helemaal verkeken! Daar trapt het Gele Teken niet in

Goed! Wees maar eigenwijs! Maar ik denk dat je ons veel last zult bezorgen. Enfin, ik ga nu verslag uitbrengen en laat dit briefje onderzoeken . . . Veel succes jullie.

Die avond, vlak voor het afgesproken uur, nemen Inspecteur Kendall en Sir Charles afscheid voor de Yard . . .

Alles is zo goed mogelijk geregeld, sir . . . De hele sector is door agenten omsingeld . . . Blake heeft een „walkie-talkie" bij zich, zodat wij met hem in verbinding kunnen blijven . . . in geval van nood kunnen wij hem onmiddellijk helpen . . .

Als het zulk weer blijft, loopt alles gesmeerd.

Dat hoop ik, Kendall . . . je weet waar je me kunt bereiken . . . ik wacht op je verslag.

Op hetzelfde ogenblik . .

Fijn zo'n walkie-talkie . . . geen mens die het ziet . . . en dank zij de laryngofoon kan ik praten zonder m'n lippen te bewegen . . . Het is een geruststellend gevoel!

Maar je neemt geen onnodige risico's hè?!

Zal ik niet liever met je meegaan?

Nee, dank je . . . als er gevaar dreigt, roep ik Kendall te hulp. Afgesproken?

Even later gaat Blake weg . . .

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

Mortimer blijft alleen achter en kijkt de lege straat in . . .

Ik voel me net een patient in de wachtkamer van een tandarts . . . Dat ellendige wachten . . . Wie is dat?!

Een man blijft voor het hek staan . . .

Vast weer een of andere journalist! Die kan mevrouw Benson wel afschepen . . . ik zal de krant maar 'ns pakken . .

Nauwelijks zit Mortimer of . . .

RRRRING!

Je kunt ook nooit rustig zitten!

Maar als Mortimer het gezicht van de archivaris van de Daily Mail ziet . . . .

Goedenavond, professor . . hebt u een minuutje voor me?

Natuurlijk! Komt u binnen!

Ja. Ik heb alles wat betrekking had op de zaak Wade, bij elkaar gezocht en toen vond ik dit tussen een stapel papieren en oude rommel . . . .

Het boek van Dr. Wade?! Maar dat is geweldig! Iets drinken?

Neemt u me niet kwalijk dat ik u nu nog lastig val, maar ik heb iets gevonden dat misschien wel . . . .

OH JA?

Nee, dank u wel, professor, mijn vrouw wacht op me . . . ik moet naar huis.

Jammer. Maar uitstel is nog geen afstel, hoor!

© 1965 Editions Lombard

Mortimer verdiept zich in „The Mega Wave".

Het boek is nog niet eens opengesneden!

Mortimer leest enkele stukken . . .

Vreemd . . . maar ik neem aan dat dit de lezer van 1922 wel erg verontwaardigde!

Kijk! Een opdracht. „Aan de eminente schrijver van de wetenschappelijke kroniek van de Daily Mail... met de meeste hoogachting... Dr. Wade"..

Dan slaakt Mortimer een kreet . . .

Verdraaid! Dat kan niet . . . ik moet onmiddellijk bellen . . .

DR WADE
THE MEGA WA

Hij rent naar de telefoon . . .

Hallo? De 999? Hallo . . . ?

WORDT VERVOLGD

Thys Postma, de man die jullie kennen van zijn prachtige luchtvaarttekeningen, heeft een drietal Pepplaten gemaakt over de ontwikkeling en de geschiedenis van de zeilschepen. Deze eerste plaat geeft een overzicht van de oudst bekende afbeelding van het zeilschip tot aan de laatste snelle „theeclippers". Op de tweede plaat, die over enkele weken gaat verschijnen, staan enige afwijkende vormen van zeilvaart en vreemdsoortige zeilschepen afgebeeld. De derde plaat tenslotte toont een volledig opgetuigd zeilschip, door Thys Postma tot in de finesses uitgewerkt en getekend. Deze drie PEP-platen geven je een prachtig beeld van de boeiende geschiedenis van

HET ZEILSCHIP

De eerste afbeelding van een zeilschip dateert van meer dan 6000 jaar geleden en is gevonden op een Egyptische vaas (1). In Egypte is ook het reliëf gevonden van dit bewapende zeilschip van ± 2700 v Chr. (2). Rond 700 v. Chr. bevoeren de Feniciërs met deze biremes de Middellandse Zee (3). Een bireme is een galei met een dubbele rij roeiers, de boeg doet dienst als ram. 4: rompdoorsnede van dezelfde bireme waarin de plaatsing van de roeiers duidelijk te zien is. 5: Fenicisch anker. 6: primitief anker met haken. In de vierde eeuw v. Chr. was de trireme het laatste snufje op het gebied van zee-oorlogen. 7 toont een Griekse trireme met een ramboeg. 8: Romeinse koopvaarder. 9: Romeins anker, ± 200 v. Chr. 10: boeg met ram van Romeins oorlogsschip. 11: vikingschip of Drakar. Evenals de biremes en triremes konden deze schepen zowel geroeid als gezeild worden. 12: drakenkop, gevonden in Scheldemonding. 13: de Santa Maria van Columbus. 14: Engels oorlogsschip uit 1520. Dit schip heeft nog een smalle, hoge opbouw, wat de stabiliteit niet ten goede kwam. 15: scheeps-

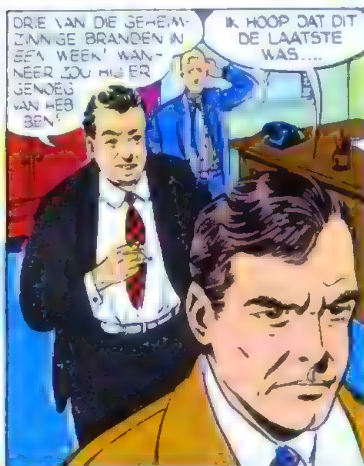
geschut uit dezelfde tijd. 16: La Réale uit 1680, een van de ingewikkeldste galeien die er gebouwd zijn. 17: de Neptunus, Zweeds fregat gebouwd in 1691. 18: doorsnede van een oorlogsschip uit die tijd. 19: Baltimore-clipper uit de 19de eeuw, een zeer snelle zeiler. 20: de Taeping, die in 1866 de beroemde Theerace won. Dti type zeilschip is ontstaan uit (een vergeefs) verzet tegen de opkomst van de stoomschepen.

BRAND
OP
BEVEL
TEKST A.P. DUCHATEAU
TEKENINGEN CLAUDE HENRI

DIE MORGEN IN HET KANTOOR VAN COMMISSARIS MARTIN
WAT? ALWEER?

FLATGEBOUW "ZONNEHOEK" WIJ KOMEN NU DIRECT!

WAT WAS DAT, CHEF?
ONZE PYROMAAN IS WEER BEZIG GEWEEST! EN WEER ZIJN ER OUDE, MET BENZINE DOORDRENKTE LAPPEN GEVONDEN WAARMEE DE BRAND IS VEROORZAAKT

DRIE VAN DIE GEHEIMZINNIGE BRANDEN IN EEN WEEK! WANNEER ZOU HIJ ER GENOEG VAN HEBBEN?
IK HOOP DAT DIT DE LAATSTE WAS....

EVEN LATER..

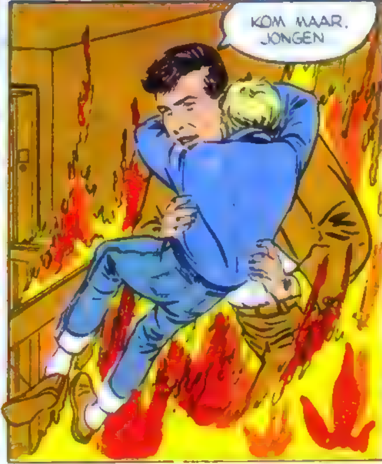

GEEN SLACHTOFFERS?
NEE, IEDEREEN IS HET GEBOUW UIT, GELOOF IK.

OPEENS
HELP!

OH NEE! BOB IS NOG BINNEN!
IK GA HEM HALEN

HELP!

KOM MAAR, JONGEN

BOB!
OEF! DAT WAS OP HET NIPPERTJE

EN TERWIJL DE BRANDWEERMANNEN PROBEREN HET VUUR TE BEDWINGEN

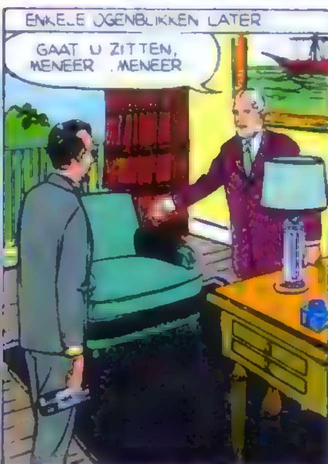

ONDERVRAGEN MARTIN EN ZIJN MANNEN DE BEWONERS VAN HET GEBOUW, MAAR TEVERGEEFS
NEE IK HEB NIETS VERDACHTS OPGEMERKT, COMMISSARIS!
JAMMER GENOEG NIET

WEER TERUG IN HET BUREAU
VERDRAAID, DEZE KEER HAD HET BIJNA EEN MENSENLEVEN GEKOST'

LATEN WE HET DOSSIER NOG EENS DOORNEMEN. WE MOETEN IETS ZIEN TE VINDEN'
JA EN INTUSSEN KAN HIJ WEER NIEUWE BRANDEN STICHTEN

OP DAT OGENBLIK
IK ZOU GRAAG DE DIRECTEUR WILLEN SPREKEN NU DIRECT, HET IS DRINGEND'
MAAR
VERZEKE
HOLLA

HET IS HEEL ERG BELANGRIJK! ZEG HEM DAT ER MILJOENEN OP HET SPEL STAAN'

ENKELE OGENBLIKKEN LATER
GAAT U ZITTEN, MENEER . MENEER

MIJN NAAM DOET ER NIET TOE! KAN NIEMAND ONS HIER HOREN?
NEE.. MAAR WAAROVER

OVER DIE BRANDEN VAN DE LAATSTE DAGEN IK WEET DAT TWEE VAN DIE AFGEBRANDE GEBOUWEN BIJ UW MAATSCHAPPIJ VERZEKERD WAREN
TWEE? MAAR DAT IS...

JA TWEE! SINDS VANMORGEN... FLATGEBOUW "ZONNEHOEK" IS VANMORGEN AFGEBRAND
MAAR HOE WEET U DAT ZO VLUG?

TELEPATHIE! EEN SOORT ZESDE ZINTUIG WAARSCHUWT ME ALS ER BIJZONDERE DINGEN GAAN GEBEUREN
?

IK MEEN DAT HET MIJN PLICHT IS U TE WAARSCHUWEN, DAT ER NOG MEER RAMPEN ZULLEN GEBEUREN
WAT?!

HELAAS, JA EN DIE RAMPEN ZIJN ONVERMIJDELIJK, TENZIJ ..
TENZIJ WAT?

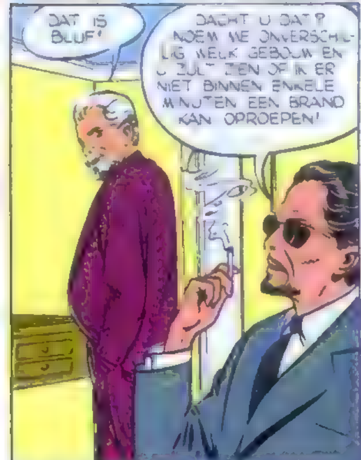

TENZIJ U MIJN VOORSTEL AANNEEMT IK BIED U MIJN DIENSTEN AAN DOOR MIJN BIJZONDERE GAVEN BEN IK IN STAAT EEN RAMP OP TE ROEPEN OF AF TE WENDEN NAAR KEUZE
MAAR WAT IS UW BEDOELING NU EIGENLIJK?

ALS ER TELKENS PANDEN DIE BIJ UW MAATSCHAPPIJ ZIJN VERZEKERD AFBRANDEN, ZAL HET NIET LANG DUREN OF U KUNT NIET MEER UITBETALEN' ALS WIJ HET NU SAMEN OP EEN AKKOORDJE GOOIDEN DAN ZOU DAT U VEEL MINDER GAAN KOSTEN'

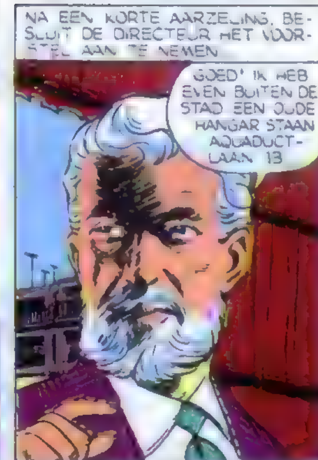

AH! IK BEGRIJP HET AL DIE TELEPATHIETOESTAND IS ALLEEN EEN DEKMANTEL VOOR UW CHANTAGEPRAKTIJKEN'
HÈ BAH WAT EEN NAAR WOORD

INDERDAAD' EN IK GA NU DE POLITIE BELLEN'
OH NEE' MET MIJN ARRESTATIE SCHIET U WEINIG OP DE BRANDEN GAAN DOOR

IK KAN OOK VANAF GROTE AFSTAND BRANDEN OP BEVEL OPROEPEN'

DAT IS BLUF!
DACHT U DAT? NOEM ME ONVERSCHILLIG WELK GEBOUW EN U ZULT ZIEN OF IK ER NIET BINNEN ENKELE MINUTEN EEN BRAND KAN OPROEPEN!

IK GELOOF U NIET! DAT ... DAT BESTAAT NIET
OH NEE? OF ... OF DURFT U MISSCHIEN HET RISICO NIET TE LOPEN?

NA EEN KORTE AARZELING, BESLUIT DE DIRECTEUR HET VOORSTEL AAN TE NEMEN
GOED! IK HEB EVEN BUITEN DE STAD EEN OUDE HANGAR STAAN AQUADUCTLAAN 13

AQUADUCTLAAN 13... MOOI... LAAT HET VUUR ZIJN WERK DOEN.

EEN HALF UUR LATER
DRRRiiNG

HALLO? BEN JIJ HET VICTOR? WAT?! BRAND?
JAWEL, MENEER MAAR ONMIDDELLIJK TOEN IK HET MERKTE, HEB IK DE VUURHAARD KUNNEN DOVEN
GOED ZO, VICTOR! ... DANKJEWEL!

TEGELIJKERTIJD OP HET BUREAU...
ZEG! DAT IS VREEMD... TWEE VAN DE DRIE AFGEBRANDE GEBOUWEN WAREN VERZEKERD BIJ DEZELFDE MAATSCHAPPIJ... DE "HOLLANDSE"

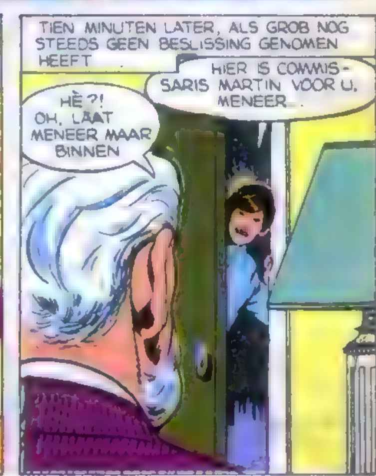

DAT IS STOM TOEVAL
MISSCHIEN ...MAAR WE MOGEN GEEN ENKEL SPOOR VERWAARLOZEN!

INTUSSEN...
WAT....WAT WILT U?
NIET VEEL ...ALLEEN MAAR FL. 200.000

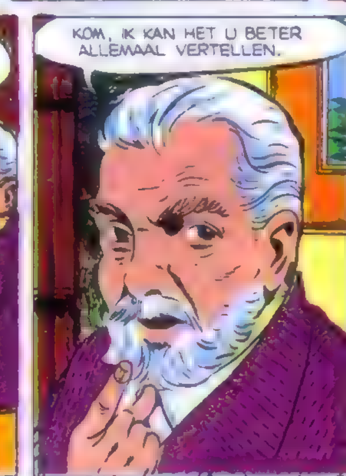

D... DAAR KAN IK NIET ALLEEN OVER BESLISSEN! DAAR ZAL OVER GEPRAAT MOETEN WORDEN
GOED! IK GEEF U 24 UUR. MORGEN ZAL IK TELEFONISCH CONTACT MET U OPNEMEN

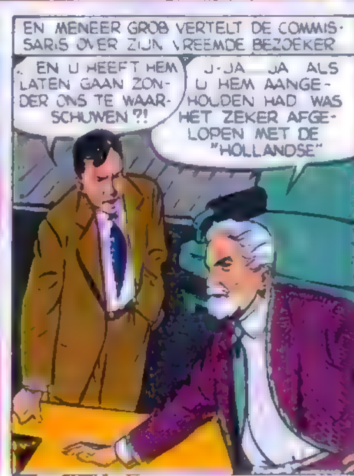

ALS U MIJN VOORSTEL AFWIJST, KAN IK U WEL BELOVEN DAT DE "HOLLANDSE" ZEER BINNENKORT FAILLIET ZAL GAAN! U KUNT KIEZEN, MENEER GROB

ALS MENEER GROB WEER ALLEEN IS
WAT MOET IK DÁÁR NOU MEE AAN? DE POLITIE WAARSCHUWEN? MAAR DAAR ZOU IK NIETS MEE OPSCHIETEN

TIEN MINUTEN LATER, ALS GROB NOG STEEDS GEEN BESLISSING GENOMEN HEEFT
HIER IS COMMISSARIS MARTIN VOOR U, MENEER...
HÈ?! OH, LAAT MENEER MAAR BINNEN

EVEN LATER
U HAD TWEE BRANDEN BINNEN ÉÉN WEEK... IS ER IEMAND DIE UW MAATSCHAPPIJ WIL RUINEREN, MENEER GROB?
EH... WEL, IK

KOM, IK KAN HET U BETER ALLEMAAL VERTELLEN.

EN MENEER GROB VERTELT DE COMMISSARIS OVER ZIJN VREEMDE BEZOEKER
...EN U HEEFT HEM LATEN GAAN ZONDER ONS TE WAARSCHUWEN?!
J-JA... JA... ALS U HEM AANGEHOUDEN HAD WAS HET ZEKER AFGELOPEN MET DE "HOLLANDSE"

VERTROUWT U NU MAAR OP ONS, MENEER GROB... ALLES KOMT IN ORDE; DAT VERZEKER IK U!
DANK U, COMMISSARIS

© 1965 Dargaud

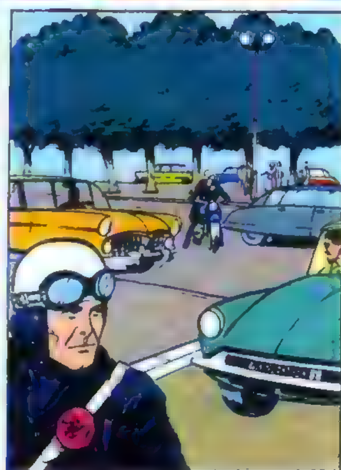

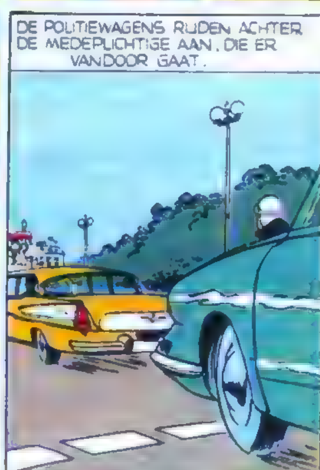

Arendsoog en Witte Veder

IN

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

Arendsoog is Eagle en Turming op het spoor. Hun weg voert door de Hel van Farington. Een sympathieke eenzame rancher wijst Arendsoog een kortere weg. Na een afmattende tocht bereikt hij tenslotte Ursulatown, waar hij de bandieten hoopt aan te treffen. Hij brengt Lightfeet naar een stalhouderij en gaat op zoek naar Turming en Eagle. Plotseling naderen er twee doodvermoeide ruiters. Arendsoog herkent ze meteen....

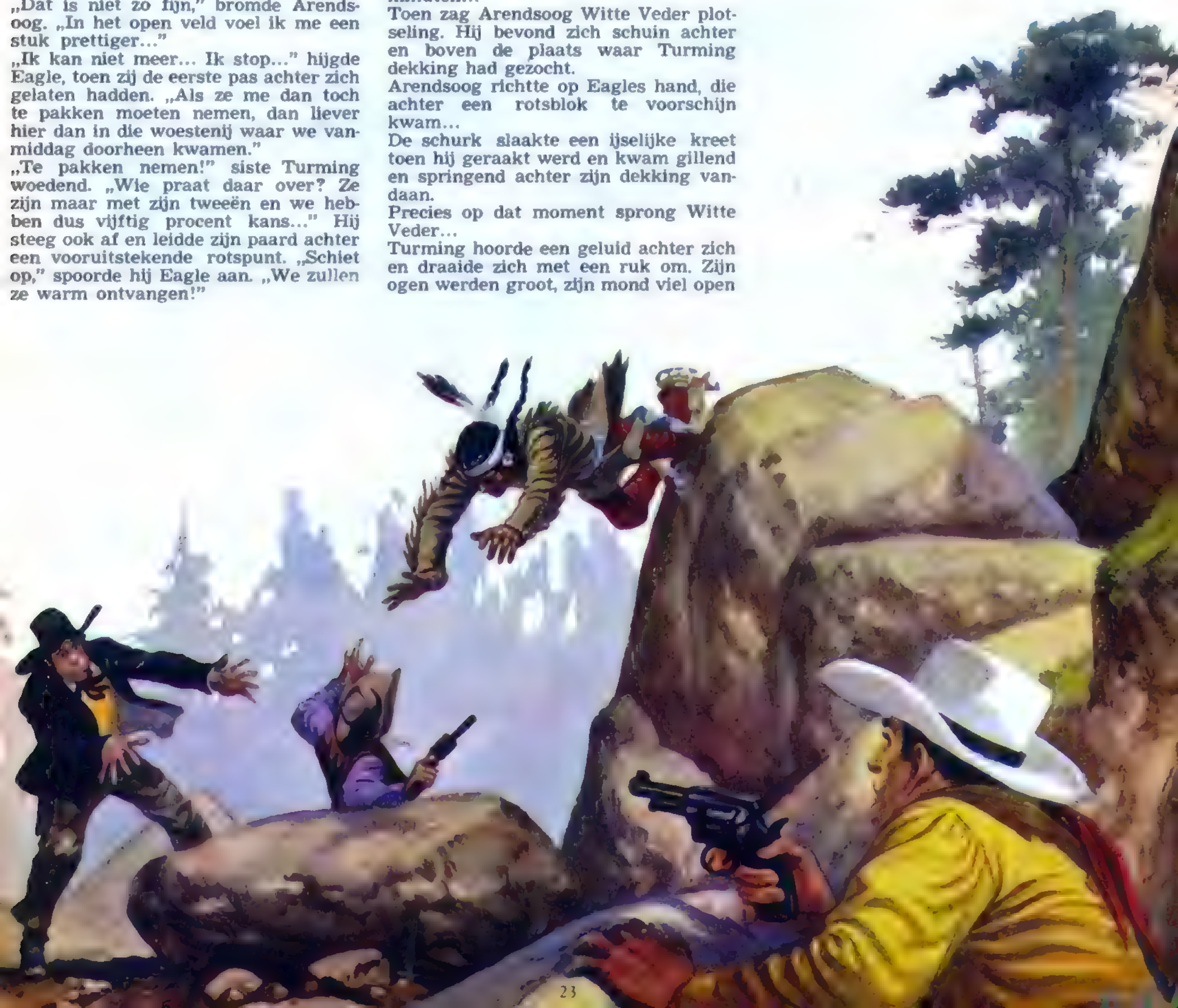
TOT het uiterste gespannen wachtte Arendsoog tot de schurken hem gepasseerd waren. Voor een saloon, die een eindje verderop in de hoofdstraat lag, stegen de mannen af. Eagle was er het ergst aan toe. Hij was niet gewend om zo lang achtereen paard te rijden en de rit door de „Hel van Farington" had alles van hem gevergd. Turming hielp de advocaat uit het zadel en met knikkende knieën van vermoeidheid liepen de schurken de saloon binnen.
Heel even stond Arendsoog in tweestrijd. Moest hij onmiddellijk achter Eagle en Turming naar binnen gaan of zou hij eerst op Witte Veder wachten? Hij besloot tot het laatste. Niet alleen was de saloon nu niet bepaald de geschiktste plaats om de kerels te ontwapenen, maar bovendien kon hij de hulp van Witte Veder maar al te goed gebruiken.
Hij hoefde niet lang te wachten. Vijf minuten na Eagle en Turming reed Witte Veder het stadje binnen. Hij zag er wonderbaarlijk fris uit. De Indiaan was heel wat meer gehard dan de twee schurken!
Arendsoog floot op de vingers en wenkte zijn vriend een zijstraat in. Witte Veder scheen helemaal niet verbaasd te zijn dat hij hem hier aantrof!
„Mij weten jij zijn hier," zei hij eenvoudig, zonder te verklaren hóé hij dit wist. Arendsoog, die het „zesde zintuig" van zijn vriend maar al te goed kende, vroeg er verder niet naar.
„Ze zijn in die saloon," wees hij.
Witte Veder keek in de aangewezen richting. „Schurken zijn zeer erg veel moe," meende hij.
Arendsoog lachte. „Ze hebben erom gevraagd! Er was een betere weg door de bergen... Ze zullen nu in elk geval niet veel tegenstand meer kunnen bieden."
„Jij willen arresteren mannen nu?" vroeg Witte Veder.
Arendsoog gaf niet onmiddellijk antwoord. Hij dacht na. „In de eerste plaats kan ik ze niet arresteren, boy," zei hij dan. „Al ben ik in Mining Valley dan hulpsheriff, hièr heb ik niets te vertellen... We zouden natuurlijk de sheriff in de arm kunnen nemen, maar voor wij hem overtuigd hebben en hij misschien inlichtingen heeft ingewonnen in Hammerston, zijn de vogels allang gevlogen. Ik veronderstel trouwens dat hier geen telegraafkantoor is. Ursulatown is maar een gehucht, heb ik gezien. Als de sheriff hier dus inderdaad contact wil opnemen met Feether in Hammerston, gaan er dagen overheen voor we weten waar we aan toe zijn..."
„Dan wij sheriff niet in arm nemen," meende de Indiaan.
„Je hebt gemakkelijk praten! Moet jij eens proberen twee kerels in een saloon te pakken te nemen zonder dat de sheriff zich ermee bemoeit! Nee, we moeten iets anders verzinnen..."
„Zij moeten gaan buiten dorp!"
„Ja. Maar hoe krijgen we ze buiten het dorp..." Minutenlang hing er een stilte tussen de twee vrienden. Toen sloeg Arendsoog enthousiast op de zadelknop van Witte Veders paard. „Ik heb het, boy!" riep hij uit. En gejaagd ging hij verder: „Herinner je je nog die eerste nacht dat we in Hammerston waren? Eén van die schurken — waarschijnlijk Eagle — probeerde ons toen de stad uit te krijgen door ons schrik aan te jagen. Hij gooide een mes door het raam van onze hotelkamer..."
„Mij begrijpen," knikte Witte Veder met pretlichtjes in de ogen. „Jij nu willen schurken schrikken laten?"
„Inderdaad! Wat bij ons geen succes had, heeft het bij hen waarschijnlijk wel. Maar hoe krijgen we die kerels zó aan het schrikken, dat ze er onmiddellijk weer vandoor gaan?" Hij kruiste de armen voor de borst en dacht na. „Kom mee, boy," zei hij dan. „We gaan Lightfeet ophalen. Ik denk dat ik de oplossing gevonden heb!"
De jongen in de stalhouderij keek wel vreemd op toen Arendsoog al zo gauw terugkwam. „Ik dacht dat u vannacht in Ursulatown zou blijven, sir," zei hij.
„Heeft mijn paard gegeten?" vroeg Arendsoog.
„Nou en of, sir. Het leek wel uitgehongerd."
„Uitstekend! Luister eens, son, wil jij een dollar verdienen?"
„Als het met eerlijk werk is, altijd sir!" antwoordde de jongen.
„Maak je geen zorgen. Je hoeft alleen maar een briefje af te geven. Dat is alles. Die brief is echter nogal belangrijk en daarom is het me wel een dollar waard als jij hem wilt bezorgen."
„All right, sir," antwoordde de staljongen gretig. Dit was een mooie gelegenheid om er een extraatje bij te verdienen. „Moet het nu onmiddellijk? En is het ver?"
„Het is maar twee straten verder," lachte Arendsoog. „Je moet naar de saloon van „Old Tom", ken je die?"
„Ik woon er schuin tegenover," grinnikte de knaap.
„Goed zo! Kun je mij dan eerst een velletje papier en schrijfgerei bezorgen? Terwijl ik dat briefje schrijf, kun jij mijn paard weer zadelen."
De jongen verdween door een deur achterin de stalhouderij en kwam even later met het gevraagde terug. Arendsoog pakte het aan, ging op een kist zitten en begon te schrijven... Toen hij klaar was, las hij de tekst fluisterend aan Witte Veder voor. „Ik hoop dat jullie reis tot nu toe goed verlopen is. Voor het vervolg vrees ik evenwel het ergste. Tot spoedig ziens. Sheriff Feether."
De anders onverstoorbare Indiaan schoot in de lach. „Zij zullen lopen harder dan hazen!"
Arendsoog vouwde het papier op en gaf het mèt de beloofde dollar aan de staljongen. „Je gaat hiermee naar de saloon. Er zitten twee vreemdelingen binnen. Ik veronderstel dat je iedereen in Ursulatown wel zult kennen. Het kan dus niet missen. Je geeft een van die kerels dit briefje en dan maak je dat je wegkomt! Vooral dit laatste is belangrijk. Geef ze geen gelegenheid om vragen te stellen."
De staljongen keek hem aan alsof hij het niet erg vertrouwde. „Waarom moet ik er onmiddellijk vandoor gaan?"
„Het is een grap," fantaseerde Arendsoog. „Onze vrienden weten niet dat we in de stad zijn. We willen niet dat ze je uithoren en dat jij ze vertelt waar wij zijn."
De jongeman keek hem een ogenblik onderzoekend aan. Het glimlachende gezicht van Arendsoog scheen alle argwaan bij hem weg te nemen. „Kan ik nu gaan, sir?"
Arendsoog knikte. Hij leidde Lightfeet de stalhouderij uit en volgde de knaap naar de hoofdstraat. „Wij wachten hier," zei hij dan.
Zonder aarzelen liep de staljongen nu naar de saloon. De klapdeurtjes veerden achter hem terug. „En nu maar afwachten!" bromde Arendsoog.
Enkele seconden later werden de deurtjes alweer opengegooid en kwam de jongen naar buiten. Hij keek even in de richting waar hij Arendsoog en Witte Veder vermoedde en sprintte dan een zijstraat in. Hij was nauwelijks achter de huizen verdwenen toen de klapdeurtjes nogmaals open zwaaiden. Turming holde de straat op en keek schichtig links en rechts. Eagle voegde zich bij hem en de twee mannen spraken een ogenblik opgewonden met elkaar. Dan steeg Turming op. Hij schreeuwde nu zo hard, dat Arendsoog en Witte Veder hem woordelijk konden verstaan.
„Als jij hier wilt blijven, moet je dat zelf weten," blafte hij tegen Eagle. „Ik kijk wel uit..."
„Het onderdanige mannetje is wel veranderd in de afgelopen vierentwintig uur," mompelde Arendsoog.
„Wacht Turming! Wacht," smeekte Eagle. „Ik ga met je mee. We hebben elkaar toch nodig! Wat kan ik alleen uitrichten?"
„Dan moet je je haasten," snauwde Turming. „Het is nogal duidelijk dat Feether in dit gehucht is. Ik zou voor de duivel weleens willen weten hoe die slome dat zo gauw voor elkaar gebracht heeft..."
De eigenaar van de saloon kwam naar buiten. „Hé, gaan ze er waar jullie vandaan komen, altijd vandoor zonder te betalen?"
Eagle, die inmiddels kreunend opge-

DOOR P. NOWEE
ILLUSTRATIE:
HANS KRESSE

stegen was, gooide een paar geldstukken in het zand. „Dat zal wel genoeg zijn." Toen gaf hij zijn paard de sporen. De eigenaar van de saloon staarde een ogenblik naar het geld. Er verscheen een brede grijns op zijn gezicht. „Genoeg!" grinnikte hij. „Dit is meer dan mijn winst van een hele week."
Arendsoog wachtte tot de man het geld opgeraapt had en de saloon weer binnengegaan was. Dan wenkte hij Witte Veder. Eagle en Turming waren reeds uit het gezicht verdwenen.
„Daar gaan ze!" zei Arendsoog, toen ze Ursulatown achter zich gelaten hadden. Eagle en Turming hadden een voorsprong van ongeveer vierhonderd meter. Diep voorover gebogen joegen ze hun paarden op. Het leek wel of de duivel hen op de hielen zat!
„Kom aan, boy," zei Arendsoog. „Ze proberen de bergen te bereiken. Waarschijnlijk gaan ze er, terecht, van uit dat ze daar meer gelegenheid hebben om dekking te zoeken als dat nodig mocht zijn."
„Dat is niet zo fijn," bromde Arendsoog. „In het open veld voel ik me een stuk prettiger..."
„Ik kan niet meer... Ik stop..." hijgde Eagle, toen zij de eerste pas achter zich gelaten hadden. „Als ze me dan toch te pakken moeten nemen, dan liever hier dan in die woestenij waar we vanmiddag doorheen kwamen."
„Te pakken nemen!" siste Turming woedend. „Wie praat daar over? Ze zijn maar met zijn tweeën en we hebben dus vijftig procent kans..." Hij steeg ook af en leidde zijn paard achter een vooruitstekende rotspunt. „Schiet op," spoorde hij Eagle aan. „We zullen ze warm ontvangen!"
Eagle, die inzag dat nog niet alles verloren was, kreeg weer hoop.
„Liggen!" brulde Turming plotseling. Zelf dook hij op de grond, trok zijn revolver en vuurde op Arendsoog, die als eerste in de bergpas was verschenen.
De cowboy trok zich haastig terug. „Dat is niet zo mooi, boy," zei hij. „Als we verder rijden, kunnen we dit avontuur nooit meer navertellen!"
Witte Veder keek omhoog langs de bergwand. „Jij schieten," zei hij kort. Arendsoog begreep wat zijn vriend van plan was. Hij vuurde af en toe in de richting van de schurken en met een half oog keek hij intussen vol bewondering naar Witte Veder, die als een klimgeit tegen de steile wand omhoog kroop.
Turming had een plaats gezocht van waar hij de bergpas beter onder vuur kon nemen. Arendsoog zag zich genoodzaakt Lightfeet en Witte Veders paard terug te leiden. Dan liet hij zich op de grond zakken en sloop voorzichtig weer naar de andere kant van de pas. Turming en Eagle vuurden als bezetenen. Arendsoog op zijn beurt zorgde er wel voor dat de schurken de indruk kregen dat ze door een hele compagnie soldaten onder vuur werden genomen.
Er verstreek een kwartier, twintig minuten...
Toen zag Arendsoog Witte Veder plotseling. Hij bevond zich schuin achter en boven de plaats waar Turming dekking had gezocht.
Arendsoog richtte op Eagles hand, die achter een rotsblok te voorschijn kwam...
De schurk slaakte een ijselijke kreet toen hij geraakt werd en kwam gillend en springend achter zijn dekking vandaan.
Precies op dat moment sprong Witte Veder...
Turming hoorde een geluid achter zich en draaide zich met een ruk om. Zijn ogen werden groot, zijn mond viel open en zijn handen zakten langs zijn lichaam... „Jij... jij bent... dood...!" stamelde hij verbijsterd.
„Mij niet dood zijn," antwoordde Witte Veder nuchter en om dat te bewijzen plantte hij zijn rechtervuist stevig onder de kin van de schurk.
Arendsoog was net op tijd om Turming in zijn armen op te vangen!

Ze zaten rondom een vuurtje dat Arendsoog in de bergen had aangelegd. Eagle en Turming staarden met een woedende blik in de vlammen.
„Wat zijn jullie van plan?" snauwde Eagle na een stilte die zeker twee uur had geduurd.
„Hoewel ik niet gewend ben dat mensen op een dergelijke toon iets aan me vragen, wil ik je toch wel antwoorden," antwoordde Arendsoog. „Morgen bij zonsopgang vertrekken we. Sheriff Feether verwacht ons al!"
De ogen van Turming begonnen te glimmen. Ze hadden nog een hele nacht! Een hele nacht om te ontsnappen...
„Ik zal zo vrij zijn om jullie voor je gaat slapen te boeien," sloeg Arendsoog echter alle hoop de bodem in. „Je zou eens op de gedachte mogen komen er van door te gaan..."

SLOT VOLGT

ZIZANION

door Raymond Macherot

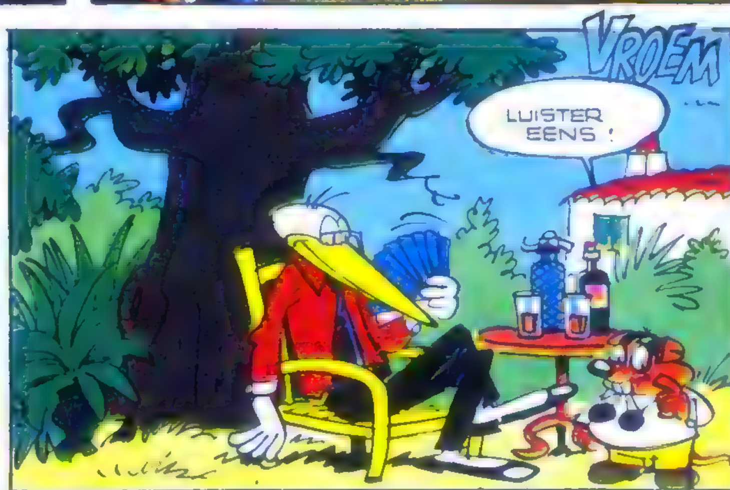

DE VERSCHRIKKELIJKE

Anthraciet heeft de taart voor Koning Mitro vergiftigd. Dan gaat de telefoon ....

© 1965 Editions Lombard

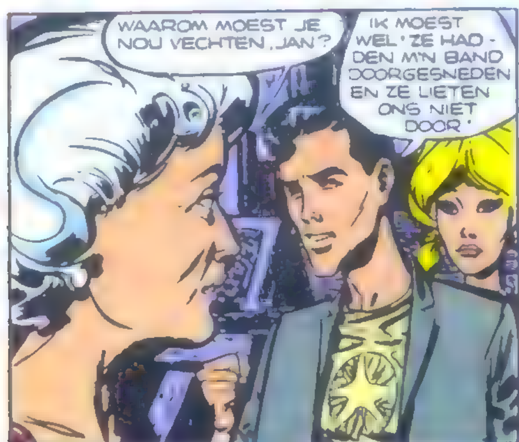

WORDT VERVOLGD

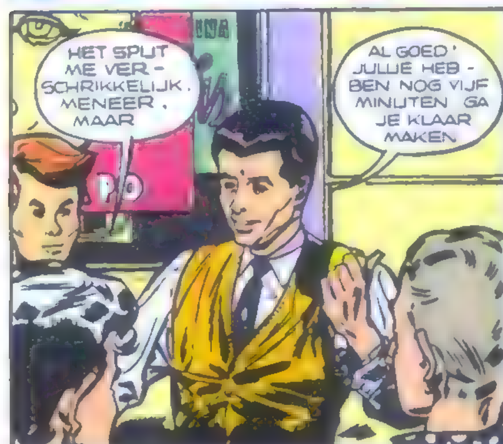

WAAROM MOEST JE NOU VECHTEN, JAN?
IK MOEST WEL! ZE HAD-DEN M'N BAND DOORGESNEDEN EN ZE LIETEN ONS NIET DOOR!

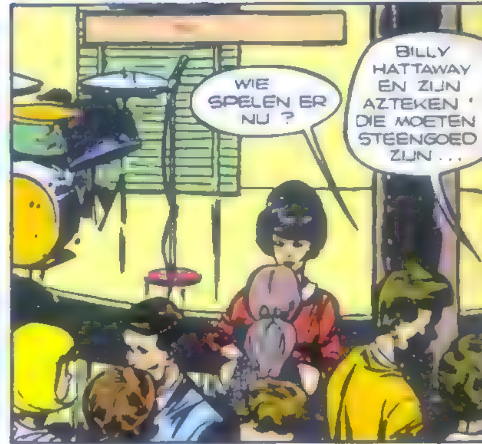

IK BEL WEL EEN TAXI!
JE BENT GEWELDIG!

EVEN LATER.
IK WERD AL ONGERUST.
IK ZAL 'T JE UITLEGGEN.

GAAN JUL-LIE MAAR NAAR BINNEN. ZE WACHTEN OP JULLIE!

HET SPIJT ME VER-SCHRIKKELIJK, MENEER, MAAR
AL GOED! JULLIE HEB-BEN NOG VIJF MINUTEN. GA JE KLAAR MAKEN.

MAAR VLAKBIJ...
ER OP AF, JONGENS!

WIE SPELEN ER NU?
BILLY HATTAWAY EN ZIJN AZTEKEN! DIE MOETEN STEENGOED ZIJN...

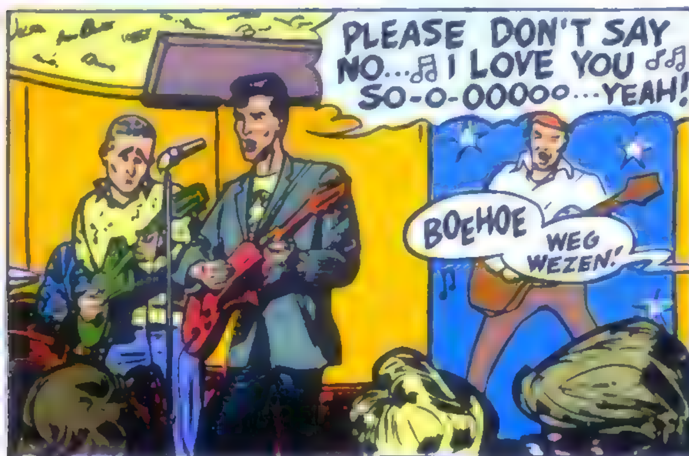

EN HIER ZIJN DAN... DE..... AZTEKEN!
HOI!
EINDELOOS!
BRAVO!
SSST!

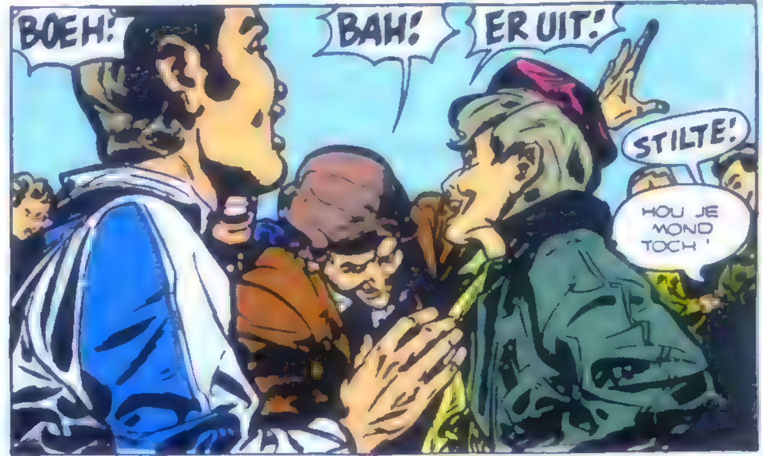
en de NOZEMS

door PARRAS

Jan en Jeanne zijn teruggegaan om d gitaar te halen. Als ze zich weer bij hu vrienden willen voegen, worden ze lasti gevallen door Bob en zijn bende. Jan slaa ze van zich af en neemt een taxi om no op tijd bij zijn vrienden te zijn.

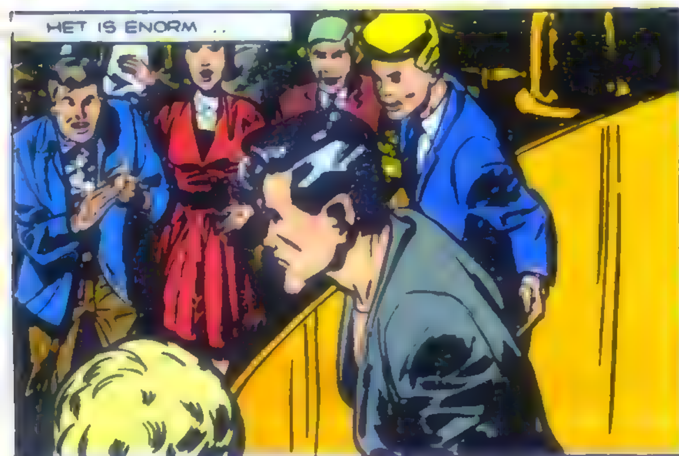

© 1965 Dargaud

WORDT VERVOLGD

„HEJA" IN

HET schaatsseizoen-1966 draait weer om twee hoogtepunten: de Europese en de wereldkampioenschappen. Dat is overigens de normale routine van iedere winter, maar ditmaal brengt die routine een nieuwe naam naar voren, een Nederlandse. **Deventer** organiseert de Europese kampioenschappen op 22 en 23 januari en dat betrekt ons, talloze Nederlandse schaatsliefhebbers, nog nauwer bij een van beide topevenementen dan in andere jaren, wanneer de grote wedstrijden in noordelijker streken werden gehouden. Het heeft jaren geduurd eer onze mensen het Scandinavische front van titelstrijd-organisatoren konden penetreren, maar dat wil niet zeggen dat Nederland er in het verleden nooit aan te pas is gekomen als er iets georganiseerd moest worden. Integendeel, zou ik bijna zeggen, Nederland heeft wat dat betreft het spits afgebeten! We hebben het over het jaar 1893, om precies te zijn 14 januari. Ik schrijf voor het gemak even over uit het boek van Herman Looman, „Het boek van de schaats": „Dien dag zond Jhr. Barnaart, de toenmalige leider onzer schaatsenrijders het volgende telegram aan H.M. de Koningin-Regentes: „Namens den Nederlandschen Schaatsenrijdersbond heb ik de eer Uwe Majesteit kennis te geven, dat het Meesterschap der wereld op de banen der Amsterdamse IJsclub door Jaap Eden op schitterende wijze gewonnen is."

Het was de eerste maal dat er om de wereldtitel gereden werd, Amsterdam opende de rij van steden waar schaatsgeschiedenis geschreven zou worden en Jaap Eden gaf zijn illustere naam aan het eerste hoofdstuk. Met een prestatie, om er een uit te lichten, op de 1500 meter van 2 min. en 48,2 sec., een tijd waarom men nu lacht, maar er was zeventig jaar geleden zo veel waarom nu gelachen kan worden.

In 1897 was Groot-Mokum al weer aan de beurt, ditmaal om de Europese kampioenschappen te organiseren (in beide voorgaande jaren had Eden zijn aantal wereldtitels tot een trits uitgebreid), maar daarna zou het tot 1905 duren eer we weer zo'n groot evenement binnen onze grenzen hadden. Groningen vormde het toneel van de strijd en een Nederlander eindigde op de eerste plaats: Coen de Koning. Hij had ook tweede kunnen worden, maar een lagere klassering was pertinent uitgesloten, want voor dit wereldkampioenschap in Stad-Groningen hadden zich maar twee deelnemers gemeld, onze De Koning en een Noor, Lördahl. Deze Lördahl won slechts de 500 meter, werd op 1500, 5000 en 10.000 meter verslagen. Toch boekte hij daar in Groningen zijn grootste succes, want hij is er nooit in geslaagd ergens de enige deelnemer in een titeltoernooi te worden.

Twee favorieten voor het titeltoernooi te Deventer: Ard Schenk — zoon van de voormalige schaatscrack en coach Klaas Schenk, schitterend derde bij de wereldkampioenschappen 1965 (links) — en de fenomenale Russische stijlrijder Edvard Matusewitsj (onder), die zich dit jaar in Gotenburg de snelste Europese hardrijder toonde, vóór de Noor Per Ivar Moe.

Per Ivar Moe, het jonge Noorse natuurtalent dat in februari de wereldtitel-1965 veroverde, is ook in Deventer weer de grote favoriet. Zal een Liebrechts of een Schenk de kracht van deze blonde geweldenaar kunnen weerstaan?

Na 1905 zijn de kandidaten voor de dure schaatstitels nooit meer naar Nederland getrokken, zelfs in ons Olympische jaar 1928 niet, toen de Winterspelen in het Zwitserse St.-Moritz werden gehouden. Verklaarbaar is dat natuurlijk wel. In de vóór-kunstijs-periode kon niemand hier een winter met bruikbaar ijs garanderen, ook al stond er dan levensgroot december of januari op de kalender.

Nu verkeren we dus in de gelukkige omstandigheid dat we altijd ijs hebben en nu kunnen we mee gaan draaien met Noorse, Zweedse en Finse schaatscentra in de organisatie van wedstrijden, waarin Nederlanders vaak een belangrijke rol hebben gespeeld. Al blijft het aantal Europese kampioenen dat wij naar voren hebben kunnen schuiven, wonderlijk genoeg beperkt tot één; Kees Broekman in 1953 (een prestatie die door de verschrikkelijke watersnoodramp veel minder publiciteit gekregen heeft dan Kees verdiende). Het is inderdaad nogal verwonderlijk dat ons land, dat immers door de jaren heen talrijke voortreffelijke rijders op het ijs bracht, van de titelkoek maar zo'n klein partje heeft kunnen opeisen. Aan de andere kant mogen we niet vergeten dat juist de onzekerheid van ons klimaat hier een rol van betekenis heeft gespeeld. Nederlanders stonden vroeger altijd veel later op het ijs dan hun tegenstanders, moesten andere streken opzoeken om zich in vorm te rijden en waren daardoor in het nadeel.

Daaraan is inmiddels, door de kunstijsbanen in Amsterdam en Deventer, het een en ander gewijzigd. Onze mensen zijn niet langer afhankelijk van de temperatuur, ze kunnen al heel vroeg op het ijs gaan en de basis leggen voor grote prestaties, waaraan het dan ook

DEVENTER

BOB SPAAK

EUROPESE KAMPIOENEN
SINDS DE 2DE WERELDOORLOG

1947: Ake Seyfarh, Zweden
1948: Reidar Liaklev, Noorwegen
1949: Sverre Farstad, Noorwegen
1950: Hjalmar Andersen, Noorwegen
1951: Hjalmar Andersen, Noorwegen
1952: Hjalmar Andersen, Noorwegen
1953: Kees Broekman, Nederland
1954: Boris Sjilkov, Sowjet Unie
1955: Sigge Ericsson, Zweden
1956: Evgenij Grisjin, Sowjet Unie
1957: Oleg Gonstjarenko, Sowjet Unie
1958: Oleg Gonstjarenko, Sowjet Unie
1959: Knut Johannesen, Noorwegen
1960: Knut Johannesen, Noorwegen
1961: Victor Kositsjkin, Sowjet Unie
1962: Robert Merkulow, Sowjet Unie
1963: Nils Aaness, Noorwegen
1964: Ants Antson, Sowjet Unie
1965: Edvard Matusewitsj, Sowjet Unie

de laatste jaren niet ontbroken heeft. Ard Schenk, Cees Verkerk en Rudy Liebrechts, nu geleid door Anton Huiskes, staan in het voorste gelid van de internationale elite en hebben net zoveel kans op een kampioenschap als welke andere vedette uit Scandinavië, Finland of de Sowjet Unie. Als we ons herinneren dat Amsterdam Jaap Eden en Groningen Coen de Koning een titel opleverden, dan is het misschien niet zo voorbarig van de strijd om de Europese titel in Deventer (waar men zijn zaken wel voor elkaar heeft) iets te verwachten dat ons Nederlanders niet onaangenaam zou zijn. Een van de voorwaarden voor een Nederlands succes zal zijn de aanwezigheid van publiek, véél publiek met een flink stemgeluid, zoals we dat kennen van het Oslose Bislet-stadion. Dat geeft in de eerste plaats sfeer en kan daarnaast onze jongens machtig steunen in hun ongetwijfeld zware strijd met de concurrentie. O.K., dat zal wel lukken, want wie wil ontbreken wanneer hij met eigen ogen getuige kan zijn van het grote gevecht tussen Noren, Finnen, Russen, Zweden en Nederlanders, het gevecht waarnaar we zo lang hebben uitgekeken, nadat we via radio en tv al iets van de onvergelijkelijke sfeer geproefd hebben? Deventer 1966 wordt hopelijk een interessant hoofdstuk in de internationale schaatsgeschiedenis met een Nederlandse naam in de kop.

Ard Schenk, Nederlands kampioen-1965 en onze grootste troef bij de Europese kampioenschappen te Deventer.

Ton en Tineke

© 1965 Editions Lombard

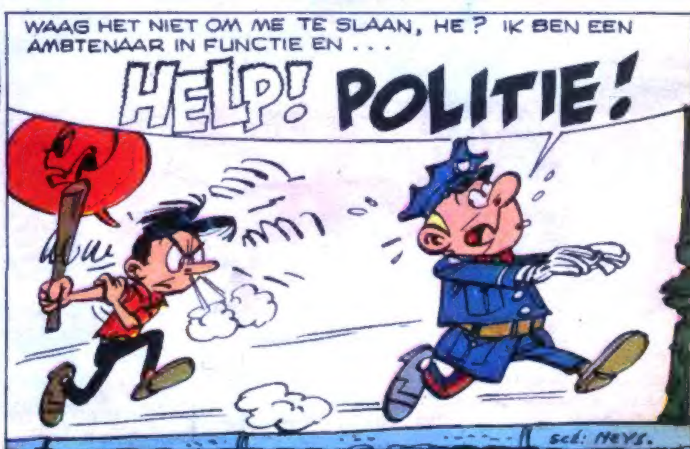

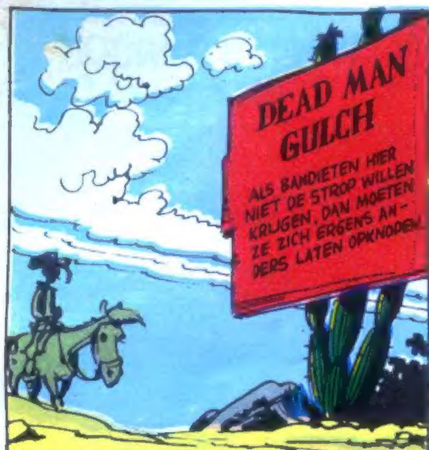

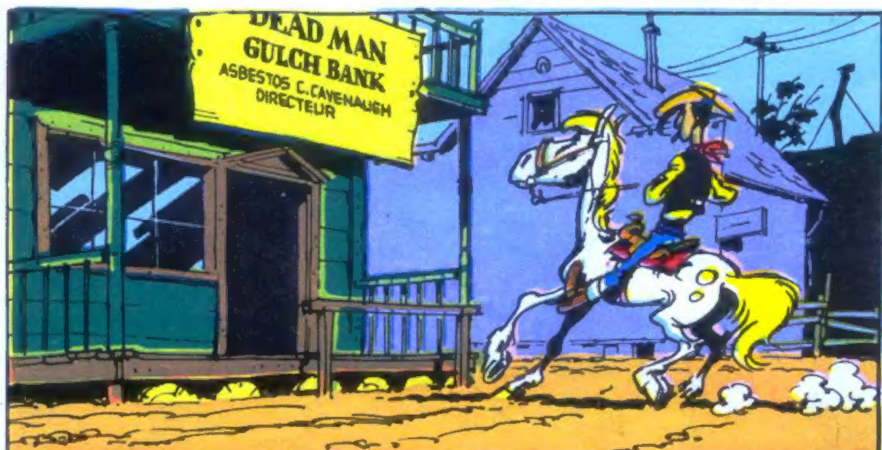

LUCKY LUKE tegen de DALTONS

LUCKY LUKE tegen de DALTONS

© 1965 Real Presse

WORDT VERVOLGD